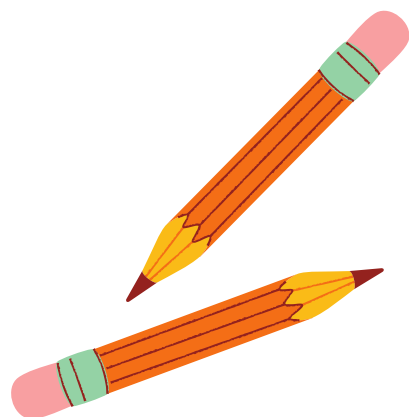

"AL-LES"

OP EEN PLEK

Al wat die skrywer van die resensent d^urf vra, is dat daar moeite met die betrokke teks gedoen word en dat die aanbod objektief dog deeglik moet wees.

[Die woord **al** verwys na 'n entiteit wat nie gespesifiseer is nie en waarna 'n bysin gebruik word. Dit is 'n onbepaalde voornaamwoord.]

Al toebroodjie wat oor is, is di^e een met kaas en tamatie.

[Die woord **al** word gebruik om op 'n hoeveelheid (onbepaald) te wys: 'die enigste'. Dit kan nie in syfers (soos **ses** < **6**) uitgedruk word nie. Dit kan ook nie met **en** verbind nie (bv. **al-en-twintig**). Dit is 'n onbepaalde hooftelwoord.]

Sy het gevra wat sy naam is.

[Dit is 'n vraende voornaamwoord, maar hierdie vraende voornaamwoord staan aan die begin van 'n bysin wat die betekenis 'indirekte vraag' kommunikeer. Die hele bysin word as die voorwerp/objek van die hoofsin **Sy het gevra** gebruik, daarom sal dit op skoolvlak as 'n voorwerpsin geklassifiseer word.]

Al die mense het kom eet.

[Die woord **al** word binne 'n groter sinsdeel (naamlik **al die mense**) gebruik, en dit dui op 'n geheel. Dit kan nie alleen gebruik word nie. Sulke woorde is partikels, meer spesifiek deel-geheel-partikels.]

Sy woon klas by, al is sy siek.

[Die woord **al** druk 'n teenstellende verband tussen die sinne uit. Dit bring mee dat die werkwoord in die eerste werkwoordgleuf (naamlik **is**) en die subjek/onderwerp (naamlik **sy**) plekke omruil. Dit is met ander woorde 'n voegwoordelike bywoord, ofte wel 'n "groep 2-voegwoord" op skoolvlak.]

Daar is al te veel toegegee. / Dit gaan al slegter. / Hy moet al langs die heining loop. / Dit is al vir my of ek iemand hoor klop.

[Die woord **al** is in al die voorbeelde 'n bywoord wat 'n ander sinsdeel spesifiseer, en daarom weggelaat kan word. In hierdie voorbeelde druk dit die volgende betekenis onderskeidelik uit: 'reeds', 'gedurig', 'oor die hele afstand' en 'presies'.]

